

Sesam 1879-1900.

Hjemkomsten efter Sammenfærdens slutning er atter til at begynde arbejdet paa Teatret. Forskjellige Kunstnere fra Hjemlandet var og haaber i Følge til Personalets ~~Udfordring~~

14 Maj 1879.

I følge Skrivelsen af 17 April d at fra Hjemlandet for Hver af Underskrivernes ved det behøvede H. H. Hansen med allehøjest Resolution af 15 p. H. allerede endvidere at erklære Professor H. Hansen efter ham deraf indvise Andrejende fra den ham betragte Stilling som Konstitueret Hjemlandets Chef for det Høj Teater og Høje af at hjælpe, at Forsattem kan thro sine Børns Christenens Konstitution til som Direktør med det Høj Teater og Høje under Chefens samme at faar faar de Høje af Teatret kunstneriske Virksomhed alt fra 1ste Juni d at at regne.

Med at med alle Personalt overtaenelse indlaes jeg ikke at tilføje, at man efter den med samme Høj Resolution approberede Ordning af Bestyrelsespartiet den vil have i alle Spørgsmaal derudvikle med naar kunstneriske Virksomhed, at henvende sig til Direktøren, medens man i alle andre Spørgsmaal vil have at henvende sig til Theaterchefen.

Dannetids Samvæ.

Samtidig var der en Dunsigt oplyst over de Stykke der skal opføres i de gamle Skoler og Sæmmer 1899-1900

Den saa saadanne tid

Skuespil

Kænetak, Den Vejelsende, Tiesoldy, heder, Middelalder,
 "Kang Kenu Datter, Kango Kommune, Mester Jost Westphaler
 Det gamle Vjern (nyf.) Den ellevet Fani.

Operer

Franziska Bülling, Den flyvende Hollander, Træluden
 Drogedukker. Liden Kærlig, Figaros Bülling
 (nyf.)

Ballet

Et Falkerogn, Brudepareren i Hardanger, Undens
 (nyf.)

Denne Dunsigt saa ikke uden opvandede ud idet der blev
 var anset en Stykke for huer og Kunststæm, hvoraf
 Drogedukker sket ikke kom frem ligesom den ellevet Fani
 y Brudepareren i Hardanger heller ikke maade at blive opført
 i dunsigt blev Maanen overholdt, lod os nu se hvor den
 nye Diktas faaende at idette

Diktas Gena Christianens mæde naturligvis med Begjæringens
 kellig Ild flammende i sig, sig havde Ito haft Samtalen med ham
 naar vi traf sammen i Markedet om Aftenen, som den Gang, idemfar
 staaende, var der jo meget her færdigt i Teatrets Redelse, men
 som den fine kultiverede Mand han var, var det altid paa en
 sæt, og derved Maade han formætte sine Anker, sig en Ting
 kunde han blive heft, men og det var et man ikke smukt kunde
 hævne. "Glemt" for en Gange et Arbejde, han fandt at det
 var Meningsløst et man sidde Læsen bryde denne gamle Træer
 til Admirationstille, men o nu - allude Lænde Dagen
 efter Særens Begjæring stod. "Glemt" paa Marketten og blev
 i Særen opført i Gange, saa dette gamle Stykke er ikke saadanne
 at paa hævret af.

Særen saadanne med Ophængtjer, Malnatok. Denne Tragedie
 har aldrig gjort sig og et dæmme efter det temmelig, temmelig
 paa den heller ikke nogen Gang hævret denne Gang og Interne var
 Nicolai Skændens "Biskop Popo", det var godt at Teatrets hævret
 foart denne Talentfulde Skuespiller tillig. Teatrets anden færdig.
 var den Vejelsende, der var det mærkeligt, med den at Olaf
 Pæren Morn færdig ikke paa Nervenlisten, hans Halle som
 styrtet, denne nydelserogge hævret som han var aldele færdig
 lig i, var givet til Hø. Mentzies Lærens Boderen træste nu
 spilleren af Næmdam. Et enkelt Blod skrev sig, i det et
 man ikke færdig Særen af Olaf Pæren, men det gjorde man
 Mentzies mangde den Bode og sunderne gastronomiske Republikke

hønder som var saa betydningsfuld i Det pæne Uafvæde. Sam den Dage ind
dele var det jo som altid en Farsigthed at se sin ~~hønde~~ Blod.

Efter næsten 30 Aar blev gjenoptaget "Kunsten" i en interessant Skuespil
"Hans Bønnens" det var med store Forventninger men imidlertid kom
de til "Høndene" "Hans Hønde" Skuespil og "Bisop Nicolas" var gien til
Ole Jørgensen, Nicolai Niendam og Carl Christensen som ingen Rindt
naede de Følgende vel var der de spillede Hønde ingen store Skuespil
men Høndestenen og Trøen som sin Her til Skuespilene kom mere frem i
Nærhed Fremstilling end hos Jørgensen og Niendam. Skuespil stod ikke
med Peter og Wilhelm Wicks mager Rindtation og endelig kendte Christensen ikke
maer sig med om Pæner som Bisop Nicolas, hvis Fremstilling jo var
jævn. Alene opnaaede Stykket de 10 gællede Føreløse.

Den næste ny Indstilling var Holten, Martin Post Westphalen.
den kom og maerest for at give den nye Skuespilene hans Høndes
Ligeværd til at færdige sig i "Høndene", han udfærdigede den meget
Talende Bønde, med ingen Hønde, men man kunne ikke af
hans Rindtation høre nogen afgjort Mening om hans kunstneriske
Fremtid trods at han dog nu havde spillet ~~et~~ Hønde
jo betyngter ham maerest til at blive en god brugbarhed i
mindre Bønde. Dette lille haendte Hønde skuespil desuovne
blev et Indlæg til en Skandale der ikke tidlig var present
i Teateret. I sinde var Skuespilene Schyler's Uafvæde
at ~~hønde~~ ^{anden} ganske ubetydelig Bønde, efter Niendam skur ~~hønde~~ ^{anden}
følgende Hønde om Schyler's Uafvæde og ~~hønde~~ ^{anden}.

Hønde Uafvæden af Post Westphalen led ~~anden~~ ^{anden} et alvorligt

Prof. Hønde Schyler som en Hønde, der havde den ~~anden~~
lige farsigteste Gang (man tør det ikke antage, hvad man
kan til at tænke paa), Denne Hønde var, for meget for den
at saare Hønde Schyler, tilmed da han mente sig ~~hønde~~ ^{hønde}
og ~~hønde~~ ^{hønde}. Hønde Schyler gik sa ned i Føreløse, hvor Politiken
hønde sine Redaktions Bønde paa Hønde ~~hønde~~ ^{hønde} og dog man
saa at han kom ned fra Redaktionen gik han om til Hønde og
spurgte ham om det var Hønde ~~hønde~~ ^{hønde} Brandes, hønde ~~hønde~~ ^{hønde}
hønde. Jo: Hønde ~~hønde~~ ^{hønde} Hønde Schyler kom en ~~hønde~~ ^{hønde} Hønde
og gik i sin Dø. Brandes blev naturligvis farsigst, og den
den Hønde og farsigst at Schyler skur jo kom en offentlig
Undskyldning, det var Schyler indledte ikke og saa blandede
Teaterdirektøren sig i Sagen idet den paa Schyler Dønde sendte
en Undskyldning til Politiken Redaktion Hønde, gien Bønde
Vort hønde. Men Schyler hønde paa at han ingen Undskyldning hønde
gønt, det hønde til Følg at Brandes ~~hønde~~ ^{hønde} Hønde Hønde
og Hønde Hønde og Hønde Schyler for at afønde hønde en godlydig
Forsklaring, men den vidde Schyler ikke gien og de Hønde Hønde Hønde
og Hønde Hønde oversøgte hønde de Brandes Uafvæde til Hønde
Schyler hønde, sturk Uafvæden og de hønde Bønde og den
af Schyler hønde om Hønde hønde Hønde hønde hønde.

Den 9 Februar 1900 modde hønde Hønde Hønde i underskjønde
som Repærentantur hønde hønde for Hønde Hønde Hønde og
Hønde Hønde Hønde Schyler for at hønde hønde af Hønde Hønde

rettede sig af H. Selys modtog Udfordring til Duell.
 En fluelig hånning forlydes, men uden Resultat. Sam forner
 med anerkendtes De Brøndes der som saadan havde Ret til at
 vælge Vaalen. Mistale varter. Betingelserne for Duellen
 fortrattes som følger:

- 1) Der skydes paa 29 Skridts Afstand og næste eventuel 4 Hagle.
- 2) Partene stilles op med Haggene mod hinanden, der tælles
 1, 2, 3. Paa 1 gives Front, mellem 2 og 3 faldes Skudet
- 3) Stedet er bemeldt i Skridtet, tiden 1/2 1/2 Færmissig
 Råd og den 10 Februar.

Paa det oftere Klakkeret og Sten mødte Partene med Sekun
 senter. Sam høje medfjendske De med A Pers. H. Tikhskram liden
 Modet paa Pladsen. En Udfordring til en fluelig Dødsning for
 ikke til nyet Resultat. Ved Rødttskram bestemtes Partenes
 plads og Vaalen 4 Hagle uksedes. Hagen af Partene som til
 Duellen erklæres for afsluttet

København d 10 Februar 1900.

For De 6 Brøndes
 P. Nansen. Tikhskram

For Højesteret Selys.
 Mantzius Rast Nielsen.

Denne i sig selv saa latterlig Affære hvem tilmed Resultatet blev
 at de skød om Hovedet paa hinanden, gav jo Skaf til myen Dmtal
 baade paa i Pladsen. Rollen som Rander spillede han ikke
 ofte der fik Viendem, men ganske borte fra Scenen. Kunna han jo
 ikke blev, men at der ikke blev Skandale i Tøstet naar han ikke
 med sig for Publikken det var giort. Thi Brøndes Vinne viser
 midt i jule Selys ud og Selys Vinne vises demonstrere til Fødsel
 for ham. Hans første Opførsel blev bestemt til den 17 Februar i "Det
 gamle Hjem" der havde Premieren den Aften. Med myen Spænding imøde
 saa man H. Selys' tante paa Scenen. Demonstrationen var saa forkyndt
 paa at komme til at løse Skandale, at de tog sig af Selys og Brøndes
 thi da han kom ind sammen med Tøndt, kom der en Bjæld
 stam blandet med Høien og Kyser og den uheldige Brøndes
 nyste forsvaret paa Hovedet for at til hænging at det slet ikke var
 ham. Da Selys endelig viste sig lod Spektaklet sig sig lade
 et legende Befæd lade, men Høien var nokten lige saa højt, da
 moatte give lyt paa Tikhskrams flue Tony Politet blev ind
 i Porten og i 2 det Portet og froty Demonstrationen blev aflyst
 Denne Skandale forvatter alle Aftener kun Tony Selys med sig
 da Stykket var ind var Demonstrationen tralle og Aftener forlat
 uden at Sangeren kom til Anvendelse.

Den første Nøget paa Skuespillet Omrode var netop: "Det gamle
 Hjem" af Gustav Tommann. Det var et manomb og hyggeligt Stykke
 der var gav sin Høien i Tante Uenias Røle og fremtille en gam
 mel stam Kampen der er tjensig af Gæsteren Røle halm og uheldig halm

for det for Fødselen nedvandede Traditionen. Piden staa stille indenfor
 Raleshaems Kiste, al moderne Udrikselig Udbeholdning, men da
 Raleshaem ligger i Periferien af det ny opvoksende Holstenen og
 hien ved Udkyknin af sine Fæder hien tjene mange Peng, moa den
 gamle cammerater Tante Maria amide med et endgaa et
 Kamprami med sin Brodersøn, hans Hæder der er to moderne
 Fremkudtmenneke amjeis sig de bliv enige om et idstykke
 Avlsjaden med et Tante Maria for Lov at beholde Gaarden og se
 meget af den gamle Hus hien ønske. Fæderen for Hæder, spilde
 Venderen forstøffelig halvkemisk Rolle som hendes Boder, Mantje
 havde som en gammel Fæderen en stor Succes manly med Fæderen af
 en stemning, fæderen Ved de hode sig for raime, meinte Peng.
 Det gjæve amide sig hylke og opfæde ikke meier end 23 Peng i
 Paanen. En lignende Succes fik Teatret med Opfæderen af H. Otto
 Benjans "Maerke Højer". Det var en kaad Farce de maerke ikke
 fæderen end var det sig Teatret var sig, men det gjæve, hylke
 og amide 25 godt hylke Opfæderen. Det fæderen i Kunstnerne
 og stokes med Foppets Opjan, saa man Hof Paanen de spilde Holsten
 Jens Waller, derigee et Dekontorkester hystoand af ung Kunstner, men
 mindears Oeff og et Okester, der nu var en Sage blot. Hæderen hylke
 i Stykket var i Hæderen denne, Ladogjer Waller har hylke in den de har
 hylke, man ufaer nu gjæve sin Nerve et den en ung Kunstner
 de hylke er davstien. Onkelens gode Hylke anlyfald ham at
 Jens Waller stae tog sig af den uylke Kunstner med et Ladogjer
 ind lital en hylke Læm til ham Underhad. Jens gaa med Glode

ind dugaa da samtidig med et Onkelens filantropiske Telle for
 Kammer, den davstien Kunstner er saa hylke sig et da, saa
 at Jens Waller der har gaaet Bøj for Onkelens Peng amide den
 for sig selv og fæder sammen med sine Kunstner og nogle smaa
 Modeller, et hylke hien for Pengene, men ind Ulykke at Onkelens
 for hylke til at se sin Prøve og gjæve et Paar amide sin
 Ankomst til Holstenen. Nu hylke det for Jens Waller om at
 hylke denne uylke sig Petitioner, men amide sig en Ladogjer
 hylke som han er for han en af sine Kunstner med til at gaa
 den Davstien, og det gjæve Amide til mange hylke sig Fæderen
 Stykket blev indlyst spilde af Hof Paanen som Jens Waller
 og Mantje som den gamle gaaende Ladogjer var en fortænde
 sin Petitioner, som den hylke sig Davstien var Paul Hylke
 uylke amide man aligee hylke sig Maerke sig ind Waller
 gaa Amide til gaa Kammer. Senen hylke Onkelens sammen
 med den Davstien, Jens Waller spilde fæderen var af stor
 hylke Værdig. Uylke ender i Fryd og Sammen, den hylke
 hylke Ladogjer hylke sin Nerve hylke indlyst hylke.
 Deimod var Teatret ikke hylke med Hylke sig Stykket, Hylke
 Akter, det gik hylke 6 Peng. Atte hylke hylke hylke indlyst
 et nyt Stykket, Naar ind lital vagnen. Teatret hylke man hylke hylke
 med at opfæde det, hylke de hylke hylke hylke hylke hylke hylke
 med at gaa i hylke ind det. Man hylke den hylke af Stykket som
 Ladodrama var indlyst, men at det ikke gjæve sig til at spilde
 og det hylke sig opaa at vagnen sig, thi Broder amide sig

Stykket var alle enig, om et det blev ikke spillet fortaendes
 med, det kunde heller ikke lang det gængsde hæng af Opførelsen.

Før første Gang i det nye Teater Kistau, endelig den berømte
 russiske Digtet Leo Tolstoj's rindingsfulde Fællestuepue
 "Måske Møjt" paa den danske Scene. Det var med store
 Favortueringer man imødesaa Opførelsen af dette gængsde
 kende Stykke der satte alle Mennesker stelte hængskolen;
 Tilbøjelighed for dem for Tilskuerne i et gængsde hæng.

Stykket der handlede om rindige Bænders færd og Skæpsel
 lene store markant Fremstilling. Hovedpersonen den unge
 Bende "Nikita" er i Bænden en godmodig hæng, men søg
 om for Kvinden han forelsker sig i sin Madmoder "Anisja"
 og for et hæng gift sig med hende, men Manden ryddes hæng
 det berøyer af "Anisja" og "Nikitas Moder" "Matrona" medens
 "Nikita" samtidig stjæler sin Husbands Peng. Han bliver nu
 gift med "Anisja" men leder hæng med hende og bliver
 "Havde med sin Steddatter en ung halvfjællert Pige" "Akulina"
 men det han "Anisja" ikke finder sig i og hæng og "Matrona" søger
 at gaa hæng gift, men for at dette kan ske, men først et
 nyfødt Børn dræbes som "Nikita" har faaet sammen med
 "Akulina" disse to Døds og Kvinden for "Nikita" til at dræbe
 Børnet, der i var smukke hæng hæng hæng i Kvinden, men
 i St. Petersborg fremtiller ved et "Nikita" paa Scenen ligger
 Børnet paa en Bænk og anbringer et Børst, som ^{han}
 saa satte sig hæng paa og Kvinden Børnets hængskole

paa denne saa, berøyer "Akulina" gift med en ung Bende. Der fyldes en Bænding
 fest, med ender den kommer "Nikita" ind ved sin
 Fadens Hæng den gamle gængsde hæng og hæng "Akulina"
 "Nikita" har i Kvinden den sin hæng, som de to
 Kvinder jo i Kvinden har faaet ham lakkert til, sigt til
 sin Fader og betraget ham alt hvad han har faaet.
 "Nikita" fader paa hæng for alle Bænding og
 hæng om Tilværelse, hæng paa han selv anbringer sig
 i hæng hæng hæng hæng.

Med dette korte Resumé ser man et det er en utvetyk
 spændende og interessant Handling, Stykket bærer sin Titel
 med Rette. Hængen blev nu dette Drama spillet?

Ujævn hæng hæng hæng. Den Fængsel som "Nikita"
 var hæng hæng i de hæng og hæng hæng hæng som i det
 anbringer hæng hæng hæng om Tilværelse. De to andre
 Kvinder "Anisja" og "Matrona" fik i hæng hæng og
 fik hæng hæng hæng hæng, hæng som for Bloch
 som en 10 aars Pige og Emma hæng som "Akulina" hæng
~~hæng hæng~~ hæng hæng, endelig var hæng hæng som hæng
 hæng og hæng hæng. — "Måske Møjt" hæng hæng hæng
 hæng og den var meget hæng efter hæng, det gift 9 hæng
 hæng hæng hæng.

Et stort hæng for hæng og det hæng hæng var hæng hæng
 hæng hæng hæng, han hæng hæng at han hæng hæng hæng hæng

Men Traktat Dictionen havde anmeldt Emil Pælsen om at give
en Erklärung om han i indværende Systemer og Aarsind kunde oplyse
sin Skuespillekunstens i fuld Omfang i moders Færd, da at ind-
give sin Afbedrøvelig. Denne Erklärung kunde han ikke give
og var nu nødsaget til at sige sin Afked Lode som Skuespiller og
Læremester. Det var et høvert Stykke for den danske Skuespiller
der i Emil Pælsen i over 30 Aar havde haft en Hæder og
færdig Kong og hin Møds færdig maatte staa tom.
Det var med Opriktigt og hans staa Hæder med denne Hæd-
delser og den gav sig Udtryk i mange Betænkninger, selv i sin
et Digt af Højs Dichtung den taler følgende.

Vi

Emil Pælsen

(da han havde indsendt sin Afbedrøvelig med det Kgl. Teater.)

Den faar Gudenes
Vide at fæe,
som sejrrig sig haand
og høit stod i Tænk;
Umogeligt hio
giver Senkens Lædelud,
men haand og Lædelud
følger med Hæder.

Sej giler Din Haand,
og taar jeg den haand,
sky var du stode
for stors Udbrud,
ad standighed smide du,
Og lyks elster du,
Hæder er det
med Din Hæder og det her.

Laar ved da dit molle
Blik, med den klæe
Skalm i hui fæder,
Den mod den Ten,
Lyksaligt Lædelud
i hui den Tid
gav os var Kong
iblandt stode Mand.

Flyende Aftener
Lædelud Møder
mandig - staa staaed
dit Smile for Kongen,
naar Ham du stiftes,
som Hæder det lyks
den Sjæl blev u - staaed.

en Pins af Blodet.

I Natten som straalad
af Ulydning og Hissmod,
mens Indøgen højen sænd
om Bogret det blankt -
naar Hølen do kiisket:
ni har ni ham naer -
do lygte dit Smil
sam en højbaun Tanke!

Dø ikke af mig
skal du Indrakken tale
med Fik-Tak af Døgn-Ros,
sam Døgen jar Ua til:
var modneste Stolten
og Følge tilsammen -
at kender hinanden
og vid hvad vi de'n til!

Den saer Tudeens
Vude at fæl,
sam sjerig sig hovedet
og højt stod i Tænd,
mgelejt hvi

gim Senkens Sændhed
men haunbar og hieens
følge med Kændt.

Jeg ønsker Dig Sændhed
- sam selv jeg den ønsker,
sam legge ni Kændt,
med Fæis, jar Bøj og,
Faravigt jeg ønsker
Dig endt i Døden:
Du Ridder, sam staa di,
med uoplettet Skjød!

Filodelfia Feleua 1909

Malzu Tradmann.

Om Rænen var jar syg til i denne Løsen at jar en Affkøde,
faustilleig, han hoalude pro at den hamme Samme skæns jar
han soe sek at han mæte Løsen Rænen rive sig jar sit Tællekeni
jar siærlø Jar.

At gædelig Intense jar Skænsjællat var at Hallerjs, Den politiske
"Kandutællat", den 3er Døamler, pro Døttem Fødelødg, opnaar sin 200 Gylsæn,
og at Skænsjællat Sæfær Rænen den 20 Ma harar sin Affkøde, faustilleig sam
Søfær "Kogtøos i", et Døktøfæim, Han harar i de mæng Star, han

havde tilhørt det nye Teater spillet et stort Repertoir til hans
 bedste Roller som iegner "Thygen i Hamlet", Amundsen i
 "Den Fremmede", Helmer i "Sampfundets Stætte", Færdig
 blæs i "Ambrascius", og mange flere, men Saffors Højsted hævdede
 hen to og Afsted var dog hans bedste Roller. De Forestillinger blev
 givet en Søndag Eftermiddag i Mars Maaned var Klædt i sin Typel
 Udsat. Sam Helmer havde Mandy i afløst om Pælsen, men
 her saandt man meget om Pælsen, Fagangeren. —

Operaen var i denne Sæson repræsenteret med hele 3 Nyheder
 Det var Opera "Shan Haun" der havde det Særsyn at have en
 Dame til Kampanit nemlig "Thekla Seibel". Operaen var bygget op
 af Fællesindtægter med Tekst af Gein Christensen og Kun i 1888
 men Trods Fri Ullrichs (forkent Fik Borsen) og Camelin Petersens Bestroel
 for at havde dette Arbejde oppe lykkedes ikke det færdigt efter 5
 Udførelser. Den gamle Stykke var I Bizets Opera "Perfidie".
 Valget af denne Opera havde Teatret ikke været heldig med
 den havde aldrig gjort sig i Ulandet og efter hvad Blodens skrev
 var det uventet et frytymosigt gemmet Helikostige af
 Kampaniter, Klædskun blev klædt som hanel, og det var
 Kun den ganske uventede Udførelse der fik Operaen til at gaa
 Abanentens rensat, Partien var dog udmærket Hørd. De blev
 fik sig Anledning til at benytte sin skønne Stemme, Gjelde sang
 Kun Fiel Seimann og Høj, Nimen ganske fortreffelig. Lyriam Foa
 Hallens "Lilias" blev sunget med stor Dygtighed. Seberg a.
 William Behrens der anmeldte Operaen lilyde Diehtanen et

den istedfor denne Opera ikke havde antaget Operaer som
 Tschaikeowskys "Eugen Onegin", Puccinis "La Boheme" eller Masses
 nye "Werther" m.fl. men Teatret havde et rent Uheld til at gilde
 forkent i Paris. Endelig den 3die og sidste Stykke en original dansk Opera
 af Lange Müller "Vikingebled", fo. her til det en er mo det
 sig, at den hellere havde bliendes Vord for Teatret, der var mange
 smukke Enkeltheder, en Kampanit som Lange Müller skrev, og
 ikke doerly Klædt, men den intenerede ikke, og gik kun i Lange

Nij! det var de gamle Præter de samlede Klæ, og navnlig de
 Operaer hvor Vild Hæved sang, "Caenen", "Fæit", "La Sicilien" og
 Træbedænen. Opera Wagners Opera "Den flyvende Hollænder" der
 havde hævdet i et ete gjæde ngen Lykke, Seimann havde jo
 her en af sine bedste Roller som "Hollænderen" ~~han~~ havde
 Fri Ullrich ^{her} overtaget Senta's Rolle efter Fri Keller, hendes Stemme
 var jo smuk, men havde en Fj i idet hun intenerede fælt, hvid
 det var meget fint og at hør paa, det blev med Aarene hede
 men i lang Tid var det en stor Sene for hende, og for Seimann, var
 den enkelt etten at hun var heldig med sin Intention var
 det en Fryd at hør hende tilmed So hendes dramatiske Fæere blev
 hede og hede. I samme Opera delværende Fik Stein, ord Hænen som
 Senta hun sang meget smukt, men var til at ligge med mere
 lidt dramatisk. Af Højst afstær Den Fæen ^{opera} og Fijens Bælle
 Camelin Petersen sang Den Fæen Teatret laa ham meget for dybt og han
 menylede. Elegance som den Saffors han skrev mere. Operaer hede
 havde faat det uventede Hæne at høre Aarene efter Pede Schæne
 Af Højst afstær fæuden Den Fæen ^{opera} og Fijens Bælle

sam besættelse, han spillede ham sam en ting jaime Fyr, men
 mangede det sprudende hene, gæjenhemer sam gamle Schuener
 i soe lig' God hode. Den ledte i Opvæn var Johanne Bruin sam
 Danno. Stuna, hendes store progtij Stemmene fygte god i Portet, man
 soe i hende et kommende Mimodanna Emne. ^{Klein} ~~Frøen~~
 Indte man med faenijels Seimannu han var gamle vint med store
 blevet vel Marjulant men den stjalnicks y elskenss; Moode han
 sang y spillede Reellen bar over med hude hans Jan mangede
 Sam Doctar Bertale var Max skille blevet heet god, han begynde
 at fæe jø hjerne i det klariske Martens y spillede maan Hamer
 y var en god Høvi of Schuener. Sam Danno sang Iso Målle y hendes
 Møkkereene Stemmene var en Fygd at hies. For at jør de unge
 Sangen Lygheds til at jørns Hoftis med store Opvæn
 sang en entret Aften Apshalm y hende i Faust sam
 Faust y Mephistofelus. Apshalm var langt den bedste of
 de to Mærk i 3de Akth. "Var killest Pest min Fad tæder."
 sang over væentij smukt, tilmed soe han myet gæet ud
 y var ikke uden dramatisk Tone. Det var hende deimod
 mangede hene y hjerne, det blev en tær hjerne Mepisto
 Det var Opvæn Indsætt i Soranen.

Sam for bemærket store Opvæn i Kvalde Tjern, han store Steins st
 y stig y begyde med denne Soran Ujag Frederik Bruins Afked
 Han havde hjerne sin Broder vødet en Hoff for Opvæn, men
 Derklianen mente ikke at hende holde ham for den store
 Jø, men vider væntes den, men gamle faktisk vider

Frederik Bruin ikke lode sig behandle for nedværdiges Moode, han
 vider ikke underkæm en Hæderagt der var nedværdiges for ham y han
 fik sin Afked, men samtidig Jø Johanne Bruin, der havde vider sig
 sam en Kongens hjerne Betydning for Teatret vider var blevet store
 y for sin Afked, y Teatret gjædes intet for at beholde hende
 Munden Opvæn var store detes Tale, var Tiden vider. —

e se. 27. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Af de lovede Genoptagelser paa Ballettens Omraade, som var ansat paa Repertoireplanen kom kun "Et Folkesagn" op og gik 10 Gange. "Brudfærden i Hardanger" naaede ikke til Opførelse. Iøvrigt gik "Livjægerne paa Amager" 8 Gange, "Konservatoriet" 2 Gange og "Fjernt fra Danmark" 3 Gange. Disse Balletter var særlig fremdragna for at give Valdemar Price Lejlighed til at vise sig for sit store trofaste Publikum, da han i Aar den 19' November fejrede sin 50 aarige Jubilæumsdag, som nærmere vil blive omtalt.

Af Nyheder fremkom den svenske Ballet "Undine" som den kommitterede Professor P.Hansen og Hans Bech forrige Saison havde set i Stockholm og som det nu var overdraget sidstnævnte at omplante paa den danske Scene. Det var et meget magert Produkt. Handlingen var meget illusorisk. Man saa en Flok halvnøgne Havfruer vimse omkring paa Scenen omringede af en

Hele Historien varede en knap $\frac{1}{2}$ Time og Folkevittigheden døbte den hurtig "Becks Badeanstalt". Hans Beck havde dog atter vist, at have Eyne for scenisk Gruppering og hans Danse voksede stadig og lovede mere og mere. Hvad den koreografiske Del af Balletten angik, var der ikke noget at klage over, men Emnet var for tyndt og Balletten naaede kun 6 Opførelser.

Den 19' November oprandt altsaa med Vald.Prices Jubilæum.

Af hans utallig store Vennekreds var der sat en Liste igang for at "forbedre den afholdte Kunstners pekuniære Forhold og samtidig give ham et Bevis for, at hans fortjentsfulde Virksomhed var blevet varmt paaskønnet". Yderligere blev der af Pesche Kædet tilsendt hans Venner og Beundrerere følgende Skrivelse:

.....
At hans Venner vilde give ham et synligt Bevis for hans fortjenstfulde Virksomhed var ganske naturligt, men at "forbedre hans pekuniære Forhold" syntes mig ikke nødvendigt, da man Mand og Mand imellem viste, at han var særdeles godt situeret.

Forestillingen, som han fik tilstaaet af "Det kgl. Teaters Direktion" blev givet en Søndag Eftermiddag, hvilket forbavsede mig meget, da en saa veltjent Kunstner burde have haft en Aftenforestilling. Der opførtes 3' og 4' Akt af "Trobaduren" og "Livjægerne paa Amager". Da den skønne Løjtnant viste sig, jublede Publikum og trods sine 60 Aar havde han bevaret sin spænstige Skikkelse og var som altid charmerende.

Han hyldedes af sit store Publikum med en Fremkaldelse samt Masser af Blomster og Gaver. Af Ballettens Personale fik han ingen Gave, da han aldrig havde været betragtet som en god Kammerat.

Som et Lyn fra klar Himmel kom Balletmester Hans Becks Opsigelse til Teatrets Direktion. H.B. mente at være træt af

sin Virksomhed som Balletmester. Dette berørte selvfølgelig hans Personale meget pinligt og affødte en Skrivelse til ham af følgende Ordlyd:

Journals - b.

Jeg selv havde flere personlige Samtaler med ham angaaende dette Spørgsmaal, men som altid kunde man heller ikke nu komme til Bunds i hans Bevæggrunde til Handlingen. Skrivelsen fra Personalet og en Henstilling fra Direktionen om at tage sin Afskedsansøgning tilbage lykkedes og der faldt atter Ro over de oprørte Bølger.

Ballétsaisonen var i det hele taget præget af en vis Slaphed, kun maa bemærkes, at "Et Folkesagn" den 28' Sept. gik for 150 Gang og den 4' Decbr. var det 30 Aars Dagen for min første Optræden.

En Ting, som ikke havde saa ganske lidt Betydning for mig, var, at jeg under Hr. Prices Sygdom paa Hans Becks Initiativ kom til at lede Børneballetskolen, men efter mit Syn paa Sagen var denne i en ynkelig Forfatning. Den eneste af Eleverne, der kunde lidt var Elna Fobian Larsen, hendes Evner havde ha ikke ganske faaet ødelagt endnu. Børnene kunde ellers

saa godt som intet, men Takken for de 14 Dage jeg havde vikarieret for Price var, at han, da han kom tilbage beklagede sig over, at alt hvad han havde bygget op, havde jeg nedbrudt.